

Almádi Róbert Krisztustudat

- Valamikor réges-régen egy távoli galaxisban... - olvastuk a 80-as években George Lucas Csillagok háborúja IV. epizódja indító filmkockáin, mi is így éreztünk el az egyházkorszakhoz. Van már előzménye, de a forgatókönyv megíródott a folytatásról.

A távoli időkben, ezen a bolygón elkezdődött az élet. Na nem milliárd években mérhetően, hanem gyorsan és dinamikusán egyik pillanatról a másikra. A teremtett világ közepén egy csodálatos kerttel, és abban egy vadonatúj házaspárral. A tökéletes tervezés ellenére az elkövetkező időkben egy gikszer csúszott a számításba, mert hőseink

önállósították magukat. Az őket körülvevő élet szellemi törvényeit nem ismerték, ezért sikerült őket alaposan csöbe húzni, Az Alkotónak egy új tervre lett szüksége.

Az ötlet megszületett, és elkezdődött a megvalósítása, de sok vargabetűvel jutott el az ember a szabálykönyv megírásáig. A sok apró részlet elmondásával talán nem is terhelném a nagydeműt. A lényeg az, hogy megszületett a törvénykönyv. Egy Mózes nevű egyén átvette, és e törvény rendtartása szerint kezdtek el élni az emberek. Múltak az évek egymás után (gyorsan vagy lassan, kinek - kinek a vérmérséklete szerint) és apránként kiderült, hogy nincsen senki, aki ezeket betartva tudna élni. Lassanként elfelejtették az Alkotót, vagy felcserélték idegen kultuszokra a vele való kapcsolatot. Egyesek válaszképpen a törvény betűjének még szigorúbb alkalmazására törekedtek, de ezzel nemcsak a saját, hanem környezetük életét is megkeserítették. A törvény az életek megmentésére adatott, nem pedig azok gúzsba kötésére. Beindultak a pótcselekvések: Isten helyett vallás, majd a vallásos magyarázatok magyarázása, templom helyett zsinagógarendszer. Az Alkotó elgondolásának mellőzése automatikusan a káoszhoz, a hanyatláshoz vezetett. A Teremtő várt, hogy az ember felismeri a környező teremtett világból Őt magát, és így teltek el évszázadok némaságban, és már nem is szólt hozzájuk... Elvakította őket a saját elképzelésük a jóról, a rendről és hogy az Alkotónak miként is kellene cselekednie.

De ezzel egy időben az Alkotó látva, hogy nem képesek másként gondolkodni – a Fia bevonásával – a végső fázisába léptette a megmentésükre szőtt tervet. Utoljára, gondolta elküldöm a Fiamat, hátha őt megbecsülik majd. S, bár a Fiú jelekkel és csodákkal bizonyította, hogy Ő az örökös, megfogták, megverték, aztán a törvény ellenére brutálisan meggyilkolták. A Fiú a törvény ideje alatt született, a törvényt betartva élt, és élete utolsó leheletével is - Bevégeztetett! - betöltötte azt.

Ezzel a RÉGI rend megszűnt, viszont életbe lépett az ÚJ! Meghalt a végrendelkező, lezárult a múlt, már csak emlék és tanulság - elkezdődött az emberiség életében az új korszak. A törvénykönyvet felváltotta az Egy-törvény, a mindent felül úberelő szeretet. Jézus feltámadt és él, a belőle áramló szeretet formálja át az emberiséget, a benne való hit és szeretet az, amely a megoldást nyújtja ebben az életben.

De milyen is az ember, amit az Alkotó elvetett, ő ismét életre kelti a gólemet, s miért nem működik az egyház rendeltetészerűen?

Bármerre nézek helytelen Istenkép, torz egyházkép, ebből adódóan nincsenek tisztában az emberek azzal, hogy miért is beszél az írás új emberről.

Az új időkben minden ember számára közvetlenül elérhető a Teremtő, de az emberiség jól letesztelt sablonokkal szeret/akar dolgozni, mert ha már valakinek sikerült valami, akkor

biztosan neki is jó lesz úgy... Személyes kapcsolat helyet neki közbenjáró kell: (de minek?) pásztor, pap, lelki gondozó, pszichológus. Kell valaki, aki megmondja neki, miként gondolkozzék, milyen könyvet olvasson, mit egyen, leüljön, felálljon, kivel szabad házasságot kötni és mikor, mit szabad tenni és mit nem. Ez már megint törvényszagú, a múlt üledéke – semmi keresnivalója ebben a korszakban. Amit a Teremtő elvetett, mert működésképtelen, azt a rendszert adoptálja az ember ebbe az üdvtörténeli korszakba.

Itt nincsen helye már a kiválasztott népről beszélni, mert azok az emberek a kiválasztottak, akik elfogadják a Messiás halálát, és feltámadását. Görög, zsidó, pogányból lett Jézust követő (keresztény) egyre megy. Nincsen helye a zsidó kultusznak, de természetesen a zsidó utálatnak sem. Mindkettő ártalmas magának a zsidóságnak is, de aki ezt teszi annak is.

Az Ószövetségi Egy-templom pótlására alakult ki még az ókorban a zsinagógarendszer. Nem mintha egyenértékű lenne azzal, amit Isten mondott Dávidnak, ah dehogy: csak pótlék. Az ember kialakított valami hasonlót ahhoz, ami már egyszer bevált. Majd később ismét felépült az Egy-templom, de ismét elpusztult. **Semmi nem történhet, ami Isten trónszéke előtt el nem menne, és Ő nem bólintott rá!** Erre mit csinál az egyház? Lemásolja a zsinagóga rendszert.

De miként is volt az egyház keletkezésekor? Házanként, naponként összegyűltek és együtt voltak. Mindenkinek volt zsoltára, tanítása és bizonyossága, és imádkoztak és megtörték a kenyeret. Olvashatunk arról, hogy iskolában, patakparton találkoztak, de elmentek még a zsinagógákba is, hogy elmondhassák, a törvény alatt élő embereknek hogy Jézus, a Krisztus! Nem törekedtek intézményeket létrehozni, se kórházat, se óvodát, se iskolát, se öregotthonokat és elfekvőket. Nem szerveztek humanitárius akciókat az emberiség etetésére és felruházására. A megbízatásuk a Fiútól az evangélium hirdetésére szólt, görögnek, zsidónak, és minden embernek egyaránt - munkaterületük a föld végső határa volt. A kiküldetés mindenkor a Fiútól származik, ezért a munkához mindent a Fiú biztosít. Hiszen azt ígérte, hogy velük lesz egészen a világ végezetéig, de ezt csak az tapasztalja, aki pillanatról pillanatra a Fiúval van kapcsolatban!

Mit jelent az a szó, hogy keresztény? Krisztuskövető! Attól hogy valaki bibliát olvas, imádkozik, templomba és gyülekezetbe jár, énekel a kórusban és nem hiányzik a csendességről egyszer sem, nem válik keresztényé automatikusan. Ezt sok millióan megteszik világ szerte különböző világvallások valamelyikében, és lehet, hogy Jézusról még egy szót sem hallottak soha. Ha valaki bemegy egy Mc'Donalds-ba, nem alakul át automatikusan hamburgerré. A maffiózók is - láthattuk Coppola Keresztapájában - buzgón jártak templomba, és hordták a virágot kivégzett ellenfeleiknek. Róluk sem gondolhatja senki, hogy keresztények. A börtönök is dugig vannak a formális keresztényekkel. Sem Jézus, sem az apostolok nem választottak ki célcsoportokat. Nem gyártottak ilyen fogalmakat, hogy cigánymisszió, zsidómisszió, szegénymisszió vagy különböző humanitárius akciók. Ezek szép emberi tervek, nemes ügyek, nagy „szolgálatok” – amelyek lehetnek hasznosak is – de az igazi forduló pont ezek megítélésénél, hogy ki a kezdeményező. Ha nem Jézus, akkor az ember. Ha az ember, akkor jó szándékból vagy tudatlanságból, de beavatkozik Isten és más emberek dolgába.

Krisztustudatú vagy már? Fontosabb már az Ő véleménye rólad, mint a környezetedé, vagy akár a családtagoké? Számot adni az életedről te fogsz, és nem a feleséged.

A Cselekedetek könyve arról tudósít, hogy Jézus kiválaszt és kiküld, Ő mondja meg, merre kell menni és mit kell cselekedni. Ő hoz helyzetbe, Ő szervezi meg a találkozásokat. A követőit Ő tájékoztatja az adott helyzetben mit is kell cselekedniük. Az, hogy mi siker vagy sikeres, az a legtöbb esetben nem is mérhető. Nem a számok és statisztikák, vagy emberek határozzák meg, hogy amit cselekedtem, az értékes volt-e. Egyedül az elszámoltatásnál derül majd ki a tényleges értéke a cselekedeteinknek. Pont úgy, amint Jézus beszámoltatta a tanítványokat a hozzá való visszaérkezésükor,

de ne gondolja senki sem, hogy Jézus üres kézzel indítja el a követőit. Egyrészt Ő maga is velük megy, másrészt felruhazza őket szellemi ajándékokkal. Az ajándékok mindenki számára adattak, és ezek ingyenesen használhatók, ezek nem hivatalok, rangok és címek. Egyenrangú emberek különböző ajándékokkal, mindannyian értékesek. A Fiú adta és adja, míg tartanak ezek a napok.

.Új ember – új teremtés. Mi jellemzi az új embert? Legfőképpen a Jézussal való személyes kapcsolat, s mivel Mester és tanítvány, vőlegény és menyasszony kapcsolatában gondolkodhatunk, adott, hogy megtörténik a Jézussal való azonosulás. Új ember szellemi újjászületés által. Az új ember már nem önmagának akar élni, hanem a vőlegénye fontos a számára. Őneki akar tetszeni. Ezért hamarosan megjelenik a belső tulajdonságokban a szeretet, az öröm, a békesség, a türelem, a szívesség, a jóság, hűség, szelídség és önuralom. Ezeket az embereket egészen egyszerűen már nem lehet elítélni.

Vannak törekvések reformokra, különféle korrekciókra, de ezek nagy füsttel, nagy lánggal gyorsan kialszanak. Felismerik sokan, hogy változtatásra lenne szükség, de nem képesek átlépni a kereteket, amelyben élnek. A reformációban nem 500 vagy 1800 évet kell visszamenni, hanem a Jézusi, az apostolok által megélt és leírt korhoz. Úgy gondolom, hogy Luther Márton nem véletlenül írt a híres wittenbergi 95 tétel kihirdetése után a látható és a nem látható egyház témájáról, de hogy ki tagja a Krisztus testének - egyháznak, és ki csupán a formálisnak, arra én nem vállalkoznék. Jézus példájával élve, hagyni kell őket egymás mellett élni, és az idők végén jönnek az angyalok, és szétválogatják a gabonát (az értékeset) a gyomnövénytől (a haszontalantól).

A summája mindennek ez: a Jézussal való személyes és folytonos kapcsolat nélkül nem lehet egészséges, boldog életet élni!

<http://www.fgbmfi.hu/krisztustudat/>